

Bilag til F. t. L. om Boligforholdene.

Denne Hjælp har dog ikke været tilstrækkelig, og Staten har maattet træde til ved af Statens Midler at yde baade Laan og Tilskud til Boligbyggeriet. jfr. nedenfor.

Der er ved Lovene af 11. Oktober 1919 og 25. Juli 1921 oprettet en *Central-Institution*, »*Det nationale Selskab for Fremkaffelse af billige Huse og Boliger*«, gennem hvilken al offentlig Støtte af Byggeriet ydes.

Institutionens Opgave er:

1. at fremme Oprettelsen af lokale Byggeforeninger,
2. at yde Laan til saadanne Foreninger,
3. at erhverve fast Ejendom, bebygget eller ubebygget, enten i den frie Handel eller ved Ekspropriation, og at sælge saadanne Ejendomme igen til Byggeforeninger eller private (dog gennem en Byggeforening) eller leje Ejendommene ud til Byggeforeninger til Bebyggelse. Selskabet, der er et Aktieselskab, har en Kapital paa 1 Mill. Francs, hvoraf Halvdelen er tegnet af Staten, Halvdelen af Landets 9 Provinser (Amtskommuner).

Selve Byggeriet forestaas af de af Selskabet autoriserede Byggeforeninger, til hvilke Laan ydes af de hertil af Staten til Raadighed stillede Midler. For at opnaa Laan, maa en Forening selv være i Besiddelse af en Kapital, til hvilken det offentlige som Regel kan bidrage med $\frac{2}{5}$ af den samlede Kapital ($\frac{1}{5}$ fra Staten og $\frac{1}{5}$ fra vedkommende Provins). *Laanene*, der formentlig kan ydes op til 100 pCt. af Byggeomkostningerne, *forrentes med 2 pCt. p. a. og tilbagebetales i Løbet af 66 Aar*.

Som *egentligt Tilskud* til Dækning af Forskellen mellem de høje Anskaffelsespriser og det Beløb, der forrentes gennem Lejen, yder Staten et Tilskud gennem *Fritagelse for Renter og Afdrag i 66 Aar* af en Del af Laanet svarende til indtil $\frac{1}{4}$ af *Ejendommens Værdi*.

Viser der sig at være yderligere Tab, dækkes dette ofte af den paagældende Provins paa Betingelse af, at vedkommende Kommune paatager sig Kaution for den resterende Del af Laanet.

Denne sidste Begunstigelse ydes dog ikke til de af Lejere dannede *Andelsboligforeninger* og ej heller til *Foreninger af Arbejdsgivere*, der bygger Boliger til deres Arbejdere.

I Løbet af 1922 er der blevet gjort *Forsøg paa* at drage den *private Kapital til Byggeriet* for derved at lette det offentliges Byrder. Man har søgt at opmuntre Folk til dels at afkøbe de anerkendte Byggeforeninger de af dem opførte Huse, dels til selv at opføre Huse ved at yde en Bonus i begge Tilfælde.

Der kan ydes indtil 10 000 belgiske Statsborgere med en vis mindre Indtægt *Tilskud paa 2—3 000 Francs, naar de opfører et Hus til sig selv* for en Pris af mellem 22 000 og 30 000 Francs. Begge Beløb kan forhøjes med 10 pCt. eller 20 pCt., eftersom Bygherren har henholdsvis 4 Børn eller flere. Huse med saadant Tilskud skal opføres i Løbet af 15 Maaneder og maa kun beboes af den, der oppebærer Tilskuddet (eller dennes Forældre, Børn eller visse ugifte Slægtninge).

Lignende Tilskud kan ydes indtil 7 500 mindrebemidlede Personer, som køber allerede opførte Huse. Tilskuddet ydes her ved et *Afslag i Prisen*.

Italien.

1. Huslejeregulering.

Under Verdenskrigen og i Aarene derefter har der i Italien været gældende lignende Restriktioner med Hensyn til Forhøjelse af Huslejen og Opsigelse af Lejere som i det øvrige Europa. Den italienske Huslejelovgivning var bygget paa lignende Principper som den franske Lovgivning paa dette Omraade, om end næppe saa vidtgaaende i sin Beskyttelse af Lejerne.

Beskyttelsen gik i Hovedpunkterne ud paa lovmæssig Forlængelse af de bestaaende Lejemaal, Moratorier med Hensyn til Betalingen af Husleje samt Fastsættelse af Maksimum for den Forhøjelse af Huslejen, som var tilladt. Der var nedsat Voldgiftskommissioner (svarende til vore Huslejenævn) og Huslejekommissionærer med vidtgaaende Myndighed til at fastsætte Huslejens Størrelse, udleje ubeboede Lejligheder og lign.; Opsigelser skulde godkendes af Voldgiftskommissionerne.